

e1dbb13f

Kære Overdanmark

Økologisk Landsforening

 Ekstra Bladet 26. januar 2010, 1. sektion, side 26

Af Anne-Grethe Bjarup Riis

HURRA, nu er der lige blevet brugt rigtig mange millioner kroner på køkkener i landets daginstitutioner, så alle ungerne kan få et sundt og varieret måltid mad midt på dagen. Superfedt, nåede man lige at tænke, indtil en uskarp kniv i skuffen pludselig kom frem til, at madordningen jo faktisk er 'socialistisk'... Og så kom ramaskriget.

Danmark skiftede navn til Omvendtslev, og den danske egoisme viste sit grimme og fordrejede ansigt og gjorde det pinligt at se især én befolkningsgruppe med en udtalt mangel på fællesskabsfølelse.

IDÉEN om en madordning i vores børnehaver er da fantastisk og er skabt for at tage hånd om de 15 procent af børnene, der ikke får ordentlig sund og varieret kost med i madpakken. Men nu handler det åbenbart ikke om at hjælpe de svageste, de forhutlede og fejlerenærede børn, nej, nej, nej. Det handler om, at dem, der har tjek på deres børns madpakker, selv vil bestemme, og de føler det nærmest som en krænkelse og tab af det frie valg at få noget kommunalt trukket ned over hovedet.

Altså insisterer de rige og ressourcestærke på at smøre selv. Nogle venlige, liberale sjæle mener oven i købet, at Underdanmark da bare kan stille sig op i en kø ved en kommunal skranke og få udleveret madkuponer, så deres ildstedte børn kan sidde og vifte med deres økonomiske tragedie i institutionen ved middagstid og udstille deres forældres miserable lønindkomst, der ligger under fattigdomsgrænsen.

DET liberale argument mod madordningen er jo i virkeligheden, at det frie valg er synonymt med frihed til at være selvfed! Jeg kan lige høre en hel generation af forkælede ego-danskere, der er enige om at: 'Man kan da ikke putte en madordning ned over hovedet på os. Vi er jo Overdanmark, vi er fyldt med mega-overskud til at smøre en meget sundere madpakke selv, der er totalt overlegen i forhold til kvaliteten af den mad, der nu bliver serveret i Rosa-Marie og Napoleons børnehaver.'

Hvis vi skal dele Danmark op i over og under, vil jeg række en finger i vejret og fortælle sandheden om en stor gruppe, der tilhører Overdanmark. Deres indkomst er høj, og deres tid til ungerne er minimal. Der er ikke overskud til konflikter, og så får ungen det -og *kun* det, ungen peger på. Hvidt brød, pålægschokolade, pastaskruer, cola, slik og Kinder-mælkesnitte. Den nye børnesygdom 'kræsenhed' flourer i bedste velgående i de velstillede familier, og det resulterer i blegfede børn. Børn, der ikke får varieret kost. Forhutlede og fejlerenærede børn. Sukkerproppede børn med varige tandskader.

KÆRE jer, som gør oprør over en tvungen 'socialistisk' madordning. Kunne det ikke være en næstekærlig handling at stå sammen om problemerne med vores børns kost? Jeg ved da godt, at mange kommuner springer over, hvor gærdet er lavest og lægger institutions-måltidet ud i licitation, hvilket så resulterer i flymad på plasticbakker! Andre kommuner holder på deres ret til at gi' pokker i økologi og derimod støtte stråforkortere, burhøns og fanden og hans kemi-helvede.

Men vores børn har ikke selv et frit valg, og det skal vi som voksne, ansvarsfulde forældre og beslutningsdygtige politikere rundt om i kommunerne tage seriøst. Er problemstillingen ikke, at gruppen af danske børn, hvis sundhed er ude på et skråplan, skal på ret kurs med sund, nærende og varieret mad? Udregnet med min logiske hjerne, er det hverken flybakker og ikke-økologisk mad, der skal proppes i vores

børn, men økologisk , sund, nærende og varieret kost.

Lad os nu elske den madordning og stå sammen om at stille krav til kvaliteten af maden i stedet.